

Բենտեն – ընտանիք եւ պտղաբերութիւն, Տուկուրօկուժու – երկարակեցութիւն, Ժիրուժին – տաղանդ, Յօտեյ – բարեկեցութիւն, Բիզժամեն – փառք:

Հետաքրքիր են նոյնպէս որոտի եւ քամու աստլածները: Վերջինս քամիներով լիքը տոպրակը դրած է շալակին ու պինդ պահում է բերանը, իսկ որոտի աստլածը պղնձի ձողերով խփում է պղնձի թմբուկներին: Երկուսի դէմքն էլ սարսափելի է, մի հազլագիւտ երեւոյթ, քանի որ ճապոնական աստլածները խիստ բարի ու մեղմ դէմք ունեն ընդհանրապէս:

Իսկ չար դեւերին ներկայացնում են պոզերով, գզգզլած մօրուքով, որ իհարկէ միայն երեխաներին է վախեցնում:

Որքան էլ բազմաթիւ լինեն այդ աստլածները, անկարելի է ճապոնացիներին կոպիտ հեթանոս համարել: Այդ աստլածների արձանները իմ վրաս ճիշտ նոյն տպաւորութիւնն էին անում, ինչ որ Աստլածածնի ու սրբերի արձանները կաթոլիկ եկեղեցիներում: Դրանք նոյն սիմբօլներն են եւ ոչ կուռք: Սրանք էլ նոյնպէս կանգնեցրած են տաճարների պատերի մէջ եւ յաճախ նոյնպէս զարդարւած նոյն լուսապսակներով:

Ճապոնի հասարակ ժողովուրդը շատ է սիրում ուխտ գնալ իր սրբավայրերին:

Գիւղերում բազմաթիւ կրօնական ընկերութիւններ կան, որոնց անդամները որոշ վճար են տալիս. դաշտային աշխատանքից ազատ եղած ժամանակ նրանք ամեն տարի այդ փողով ուղարկում են իրանց միջից ընտրած մի խումբ, սրբավայրերն այցելելու համար:

Ճապոնացին ոտով չըջել շատ է սիրում, եւ այդ